

Vóru vit meira tolin hendu ikki so nógvar hópisleysar ferðsluvánlukkur

Vit eru ótolin. Vit eru uppøst. Vit eru ovurhonds glað. Vit eru púra líkasæl... og vit seta okkum í bilin fyri at svala á okkara innibyrghu øði. Og vit trýsta í øsing okkara á speedaran, so ferðin gerst størri og størri. Og við einum hendir óhappið.

Jan Müller, blaðmaður, skrivur í hesi greinini um ferðsluóhapp. Serstakliga nemur hann við spurningin, børn í ferðsluni.

Arstiðir skifta og land og fólk skifta ham. So langt eyga sær er kavaklætt. Og í Utvarp Føroya hoyrist henda novemberdag:

»Tiðindi! Ein ferðsluvánlukka í morgun hevur kostað eitt mannalív. Um hálgum tólvtiðina hendi ein ferðsluvánlukka í Eysturoynni. Ein smágenta rann út á vegin og kom fyrri ein bil. Hon doyði á staðnum. Politjið sigur, at bilurin hevði nógva ferð, ta vanlukkan hendi. Tað var hálka á vegnum. Fleiri smærri børn spældu í kavanum á sjálvum vegnum. Har var eingin gongubreyt millum húsini og vegin. Maðurin, sum koyrði bilin, hevur verið til kanningar hjá politinum. Rúsdrekka er ikki uppi í.»

Og flyta vit tíðina goðan tíma aftur, so... rakti heglingurin rútin framman sum ein áhaldandi røð av maskinbyrsuskotum. Tann liðiliga bilantennan sveiggjaði í tí kalda lotinum. Innanfyri í hitanum sat ein ungur maður. Hann var einsamallur. Úr tveimum glitrandi hátalarum ljóðaði kvikur og og harður tónleikur. Klokkan var um at vera hálgum tólv. Nýggja radiotólið var tendrað. Tað stóð á útvarpinum, sum tó enn ikki var byrjað at senda. Men hann mátti ikki gloyma útvarpið, tí kanska var okkurt spennandi í tíðindunum í dag!

Hann kendi seg væl. Nú vóru fyra ár síðani, at hann tók koyrikortið, og endiliga hevði hann fingið sín egnu bil. Her sat hann nú og stýrði síni egnu litlu

verð. Honum tørvaði ikki at spyrja nakran annan eftir. Her var tað einans hann, sum ráddi fyrri tíð og stað... og ferð!

So stór var frøðin at koyra í sínum egna bili, at hann hevði heilt gloymt at festa sær í henda fyrsta veruliga vetrarmorgunin.

Men nú kom trongdin á hann. Hann lyfti fótin eitt sindur upp av speedaranum, tá hann rætti seg niður eftir biltendrarannum. Ferðin minkaði nakað. Hann festi sær í og dró spakuliga tann nikotinrika roykin niður í lunguni. Við einum ernaðist hann og kendi seg enn betur.

Ímeðan — uttan at hugsa um tað — trýsti fóturin fastari og fastari niður á speedaran. Ferðin øktist. Reyði pinnurin á ljóstalvuni frammanfyri flutti seg nú skjótt upp eftir... úr 30 upp í 40, 50 og 60... tá hendir óhappið. Eitt veikt nivandi barnaskriggið hoyrist. Ein litil stoytur. Bilførarin raknar við sum úr einum rúsi. Flytur í øgiligum skundi fótin yvir á bremsuna. Men ov seint er. Bilurin verður slongdur í teirri nógvu hálkuni.

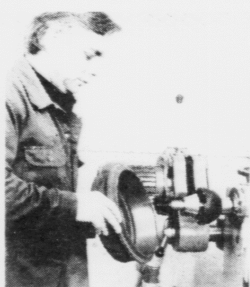
...og úti á tí kavaklædda vegnum liggur ein sundursorlaður mannakroppur. Ein steindeyð smágenta. Eina litla lótu frammanundan var hon fittasta og glaðasta barn í verðini. Óspilt, ósek, brosandi og leikandi lott var hon farin út at spæla í fyrsta kavanum. Av berum ovfara-kæti um at siggja, at nú var kavin komin, gloymdi hon alt rundan um seg —

Framhald á síðu 12

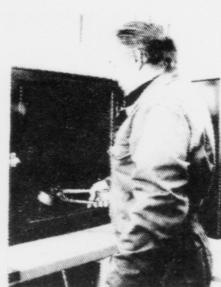
MAZDA - DATSUN - TOYOTA
HONDA - MITSUBISHI
SUBARU - OPEL - FIAT
BMW - VOLVO - AUDI
CITROËN - VOLKSWAGEN
MORRIS - AUSTIN - DAF
TALBOT - FORD - SIMCA
AUTOBIANCHI - SEAT
RENAULT - ZASTAVA
PEUGEOT - VAUXHALL
LADA o.a.

Umvælingar av bremsum ÷ 70%

i mun til sermerktar bremsur

Avdreygan og krossliipan av bremsuskivum.
Avdreygan av bremsutrúmlum.

Aleggjan av bremsu-
»belegningum«

Rundslipan av bremsu-
bakkum

Trúmlur og skivur mugu ikki vera tynni enn eitt ávíst mæt. Eru trúmlur og skivur undir mæt, hava vit nýggjar; keypið hesar og sparið umi.

Við at keypa nýggjar bremsubakkar spara tygum uml.

Eykalutir til bremsur, koblingar, útstoyt, tendringslutir, olja og fíltur, dekk o.m.a. kunnu tygum eisini keypa.

÷ 25% ÷ 45%

LEYGARDAGAR KL. 10-14

p. wenzel petersen bilsele
Oyggjarvegur tlf. 13873